

ще правят другитъ съ пржкитъ, и азъ ще правя сжщото“.

Шомъ сложили ястията, маситъ се покрили съ безброй мишки. Гоститъ грабнали пржкитъ и заудря-

— Нѣмате ли котка — да пропжди тия неканени гости?

— Какво е това котка? — запитали посетителитъ.

— Ей сега ще видите! — рекълъ

търговецътъ и заповѣдалъ да донесътъ котката.

Донесли я. Пустналъ я търговецътъ. Шомъ сѣтили котката, мишкитъ тозчасъ се разбѣгали. Нито една не останала въ гостилницата. Гоститъ се нахранили спокойно.

Стопанинътъ на гостилницата се зарадвалъ много и попиталъ търговеца:

— Моля ти се, приятелю, би ли се съгласилъ да ми продадешъ това животно?

— Не мога да го продамъ, — отговорилъ търговецътъ, — защото съмъ го купилъ да го нося даръ на единъ мой прислужникъ.

Стопанинътъ отново се примолилъ.

— Продай на мене котката, а на твоя прислужникъ ще купишъ друга. По вашата страна, навѣрно има много котки. Моля ти се, направи добро на нашия градъ и ни продай това чудно животно! Ще ти дамъ сто

ли мишкитъ. Често въ бързината се удряли единъ другъ.

— Яденето е много тежка работа въ тая страна, — си казалъ търговецътъ. После попиталъ посетителитъ: